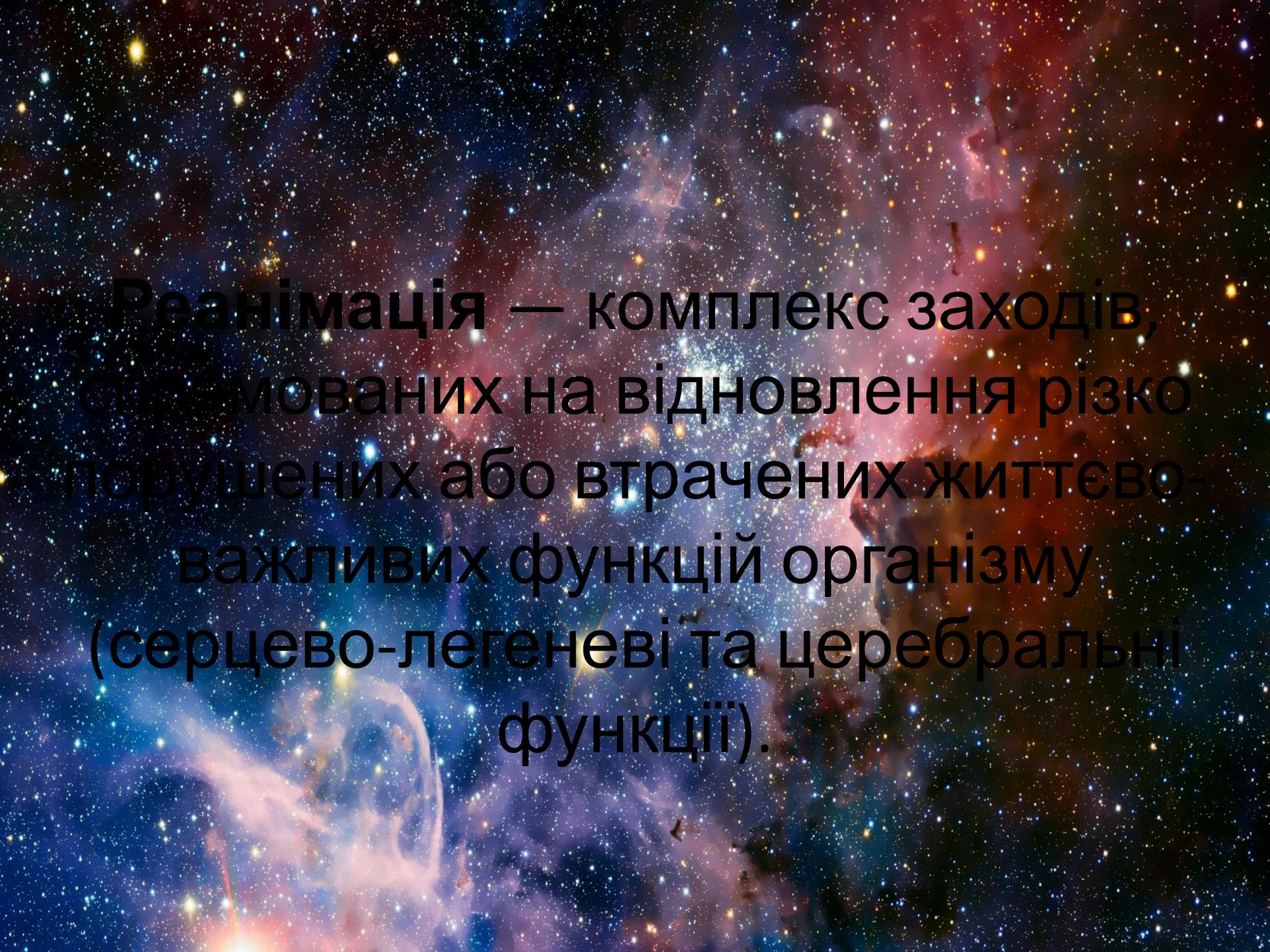

Реанімація

Реанімація — комплекс заходів, сконструюваних на відновлення різко пошкоджених або втрачених життєсво-важливих функцій організму (серцево-легеневі та церебральні функції).

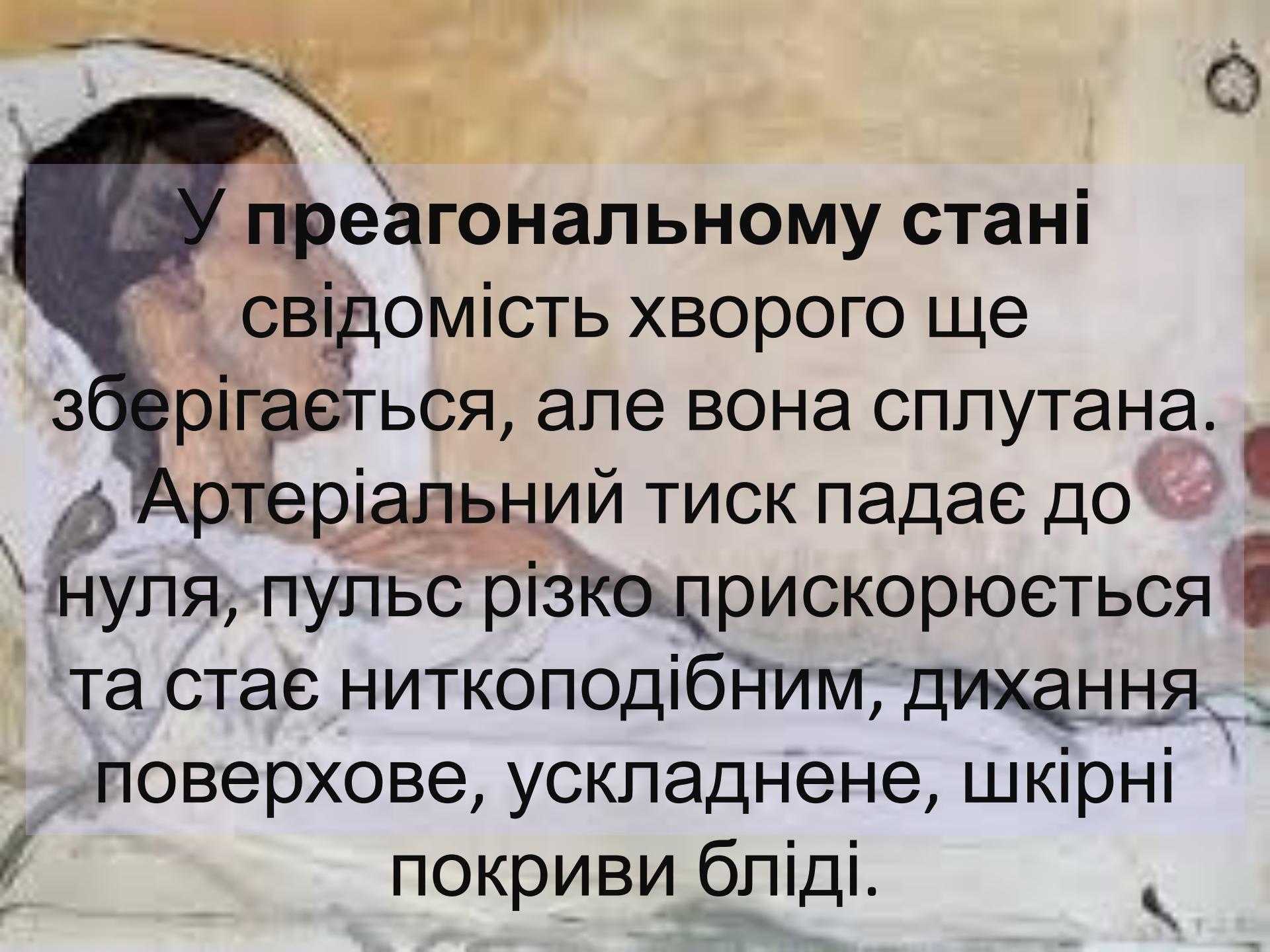
Реаніматологія(від лат. — знову, — життя, дихання) стала однією з провідних клінічних дисциплін, а її методи широко використовуються у медичній практиці. Клінічна реаніматологія тісно пов'язана з фізіологією, патологічною анатомією, хірургією, терапією та іншими медичними спеціальностями. Її завдання — вивчення механізму процесів, які відбуваються у організмі при помиренні, при розвитку термінального стану, і на цій основі розробка та застосування методів

Термінальні стани можуть спричинятися різними причинами: шоком, інфарктом міокарда, великою крововтратою, закупоркою дихальних шляхів або асфіксією, електротравмою, утопленням, засипанням землею.

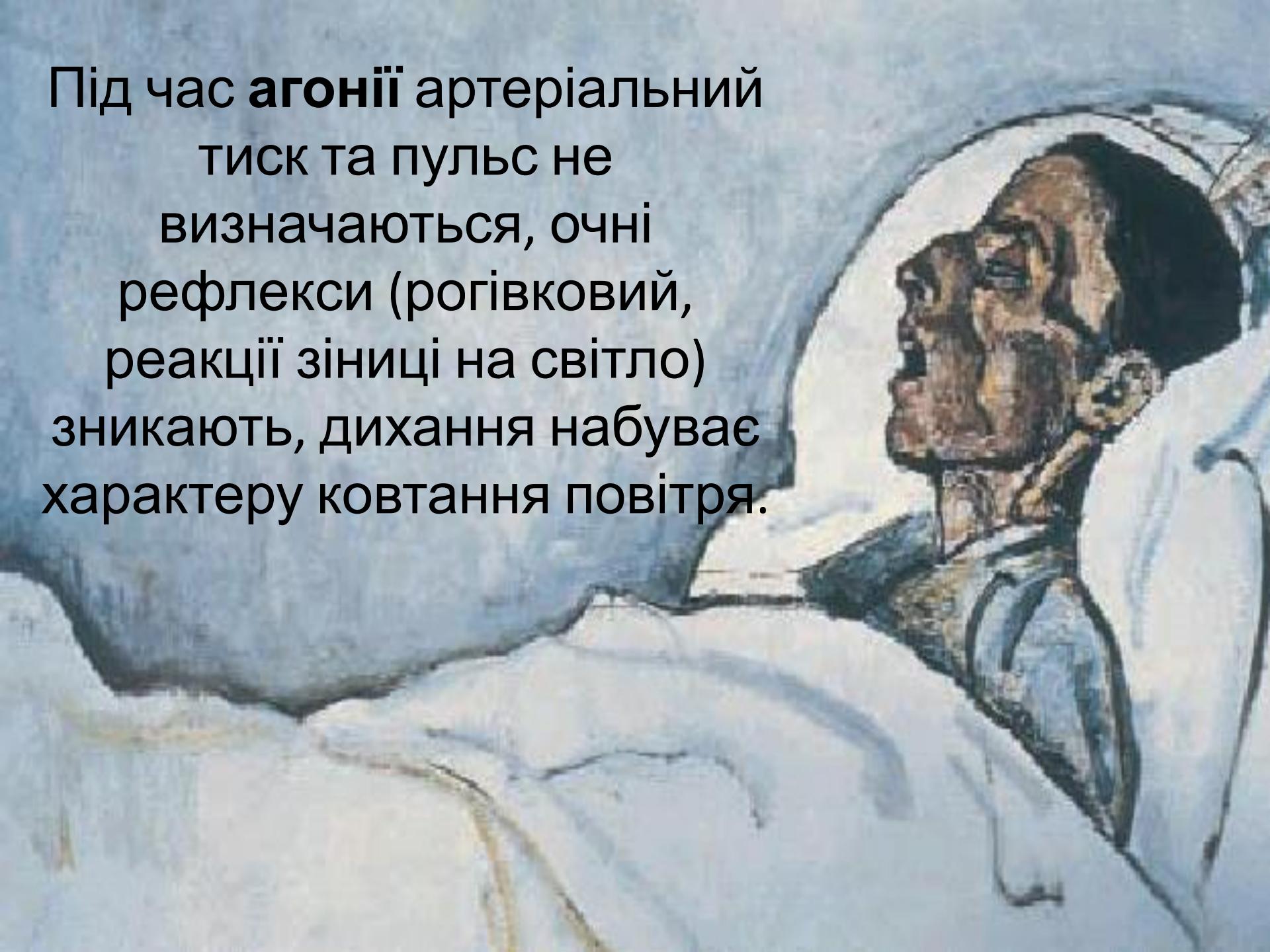
У термінальному стані виділяють 3 фази, або стадії:

- 1.преагональний стан;**
- 2.агонія;**
- 3.клінічна смерть.**

**У преагональному стані
свідомість хворого ще
зберігається, але вона сплутана.
Артеріальний тиск падає до
нуля, пульс різко прискорюється
та стає ниткоподібним, дихання
поверхове, ускладнене, шкірні
покриви бліді.**

Під час агонії артеріальний
тиск та пульс не
визначаються, очні
рефлекси (рогівковий,
реакції зіниці на світло)
зникають, дихання набуває
характеру ковтання повітря.

Клінічна смерть – короткотривала перехідна стадія між життям та смертю, її тривалість **3-6 хвилин**. Дихання та серцева діяльність відсутні, зіниці розширені, шкірні покриви холодні, рефлексів немає. У цей короткочасний період ще можливо відновити життєві функції за допомогою реанімації. У пізніші строки настають незворотні зміни у тканинах та клінічна смерть переходить у **біологічну, справжню**.

Основні завдання при реанімації хворого, що перебуває у стані клінічної смерті - боротьба з гіпоксією та стимуляція згасаючих функцій організму.

За ступенем невідкладності реанімаційні заходи можна поділити на дві групи:

1. підтримка штучного дихання та штучного кровообігу
2. проведення інтенсивної терапії, спрямованої на відновлення самостійного кровообігу та дихання, нормалізацію функцій ЦНС, печінки, нирок, обміну